

नास्येति अस्य आत्मविदः अतिवादाः निंदावचना निरुद्धयन्तापयन्ति अथ वामयानाधीतं मयान द्रुतमित्यादिकं मपि अस्य मन इति पूर्वान्वयि श्रूयते च नैनं कृताकृतं तप इति एतद्वद्वानतपति किमहं साधुनाकं
 रवं किमहं पापमकरवमिति च ब्राह्मी ब्रह्म संबंधिनीयं विद्या अस्मै पुरुषाय लघु तांशीघ्रं तां प्रज्ञायामधिकृत्य स्मरति प्रज्ञा प्रासादमारुह्य शोच्यः शोचतो जनान् भूमिष्ठानि वशैलस्थः सर्वान् प्राज्ञानुपश्यतीति तां प्रज्ञा
 मृतं भराख्यां आदधीत समर्पयेत् आत्मवित्सर्वविद्वद्वतीत्यर्थः तां कांयां प्रज्ञां धोराः ध्यानवन्तो नाम निश्चितं लभन्ते नान्ये एतेन शोकमोहनिवृत्तिः सर्वज्ञत्वं च ब्रह्म विद्याफलमुक्तं भवति यन्तापयन्ति तं विद्वदभिन्नं परमेश्व
 रं योगिनः पश्यन्ति ॥ २४ ॥ एवमनेन प्रकारेण यः सर्वभूतेषु सद्रूपेण अनुस्यूतमात्मानं गुरुक्तिमनुपश्यति ध्यानेन साक्षात्करोति सः अन्यत्र दारादौ अन्यत्र कर्मादौ युक्तेषु पुरुषांतरेषु सत्सु किं शोचति नैव शोचति किंतु त ए
 व शोचन्तीत्यर्थः ॥ २५ ॥ उदकं पीयते स्मिन्नित्युदपाने कासारादौ तृषार्तस्य यावता जलेन स्नानपानादिसिद्धिस्तावतैव सर्वेषु वेदेषु आत्मज्ञस्य ध्यायिन इष्टसिद्धिः अतो यं थ भारवहनं दृष्टैव किंतु तदंतर्गतं स्वोपयुक्तं सा
 रमात्रं गुरुवाक्याद्गृहीत्वा योगेन कृतकृत्यो भवेदित्यर्थः ॥ २६ ॥ अंगुष्ठेति उपाधितो ल्पपरिमाणोऽपि स्वतो महात्मा व्यापकः न दृश्यते रूपादिहीनत्वात् अजो जन्मादिशून्यः दिवारात्रं चरतीति चरः जगन्नियमने

नास्यातिवादाद्वदयन्तापयन्ति नानधीतं नाद्रुतमग्निहोत्रं ॥ मनो ब्राह्मी लघुतामादधीतं प्रज्ञां चास्मै नामधीरालभन्ते ॥ योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवंतं स० ॥ २४ ॥
 एवं यः सर्वभूतेषु आत्मानमनुपश्यति ॥ अन्यत्रान्यत्र युक्तेषु किंस शोचेत्ततः परं ॥ २५ ॥ यथोदपाने महति सर्वतः संप्लुतोदके ॥ एवं सर्वेषु वेदेषु आत्मानमनुजान
 तः ॥ २६ ॥ अंगुष्ठमात्रः पुरुषो महात्मान दृश्यते सौहृदिसंनिविष्टः ॥ अजश्चरो दिवारात्रमतंद्रितश्च सतं मत्वा कविरास्ते प्रसन्नः ॥ २७ ॥ अहमेव स्मृतो माता पिता
 पुत्रोऽस्म्यहंपुनः ॥ आत्माहमपि सर्वस्य यच्च नास्ति यदस्ति च ॥ २८ ॥ पितामहोऽस्मि स्थविरः पिता पुत्रश्च भारत ॥ ममैव यूयमात्मस्थानमेयूयं न वो वयं ॥ २९ ॥ आ
 त्मैव स्थानं मम जन्म चात्मा ओतप्रोतोऽहमजरप्रतिष्ठः ॥ अजश्चरो दिवारात्रमतंद्रितोऽहं मां विज्ञाय कविरास्ते प्रसन्नः ॥ ३० ॥

नित्योद्युक्त इत्यर्थः सः अधिकारीतं आत्मानं मत्वा ज्ञात्वा कविः क्रांतदर्शी आस्ते कर्मभ्य उपरतो भवति कृतकृत्यत्वात् अतएव प्रसन्नः उपाधिकृतकालुष्यत्यागान्निर्मलः ॥ २७ ॥ अथेदानीं ब्रह्मविदात्मनो ब्र
 ह्मभावं वामदेवदपरोक्षीकुर्वन् स्वस्य सार्वाम्यं स्तौति अहमेवेति नास्ति अतीतानागतं अस्ति वर्तमानं सर्वेषां मंतरात्मा चाहमेवास्मि ॥ २८ ॥ पितामह इति एवमात्मनि सर्वमारोप्य अपवदति न मे यूयं न वो वयमि
 ति यद्यपि रज्ज्वामुरग आरोपितस्तथापि तयोर्न कश्चित्संबन्धोऽस्ति अधिष्ठानव्यतिरेकेणाध्यस्तस्यासत्त्वात् एवं प्रत्यगात्मजगत्तोरप्यसंबन्धो द्रष्टव्यः ॥ २९ ॥ अहमेव मुमुक्षूणां ज्ञेय इत्याह आत्मैवेति मम स्थानं अ
 धिष्ठानं आत्मैव स्वमहिम्नि प्रतिष्ठित इति श्रुतेः अतएव मम जन्म जनन हेतुरपि आत्मैव अजत्वा देव अहंकार्ये ओतः प्रोतश्च तिर्यगूर्ध्वं च पटेतं तव इवानुस्यूतोऽस्मि अजरा अप्रच्युतस्वभावा प्रतिष्ठा अधिष्ठानत्वं यस्य
 स तथा अजश्चर इति पादो व्याख्यातः मां सर्वेषां भूतानां मंतरात्मानं सर्वेश्वरं सर्वकर्तारं विज्ञाय कविः प्रसन्न आस्ते ॥ ३० ॥